

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica in Sexagesima Textus eua[n]g. Lu. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñica in Sexagesima.

• **Rñ.** q̄ pauciores sunt saluādi. S̄z cōtra q̄: **Dar.** xij. d̄: q̄ angeli sepabūt malos de medio iustoz. et loq̄t de fidelibz q̄ p̄pe iudicabūt p̄ discussionē. Si aut̄ iusti eēt pauciores malis: d̄m fuisset vt v̄: sepabūt iustos de medio maloz. **Rñdeo.** Deo soli credo eē notā hui⁹ q̄ n̄s p̄tate. p̄babilr̄ tñ dicit p̄t q̄ maior ps ch̄tanoz habētū fidē rectā: et viuentū in obediētia sc̄e romane eccl̄e salutur. Et h̄ suadeo rōne et auroitate. **Ratione sic.** Nā fm̄ theologos / maxie fm̄ sc̄m̄ Tho. iij. di. xviij. absolutio sac̄do tis de attrito facit p̄ritū. i. dolore imp̄fectū et insufficientē de p̄ctis: eundē numero vel specie facit esse p̄fectū et sufficientē ad salutē: ita. i. q̄ si sint duo attriti equalr̄ dolētes: et vnus moriat sine sacramētis / ille dānabit. al̄i⁹ p̄o si recipiāt sac̄ta / saluabit. q̄ in susceprione eoz saltē p̄nie et baptisimū verā accipiet contritōez: q̄uis forte nō sentiat. **Et** autē sar̄ rōnabile q̄ saltē media ps ch̄tano rū q̄ venerit ad vsū rōnis / tpe sue mortis recipiāt sac̄ta: et cū attritōe. i. aliq̄l̄ dolore de p̄ctō licz insufficientē ad salutē: et p̄posito cauendū de futuro. **Et** licz si v̄nerit forte nō caueret: tñ tūc de hoc nō cogitāt. **Iustificānt** ḡ tūc isti: nec est rōnabile q̄ post derelinquant a d̄no / nisi forte raro. **Si** ḡ his adiūgam⁹ p̄ueros decedētes ante vsū rōnis et post baptisimū de qb̄ nō est dubiū: et decedētes in regulari obsequia religiois de qb̄ est valde p̄babile q̄ saluent: et rarissimi pereant. maior v̄tq̄ ps saluabit. **Auroitate** p̄o sic. Nā **Dar.** xij. d̄: q̄ de voluntatis ad nuptias. i. ad fidē s̄z expositio nē oim: vn⁹ sol⁹ videt̄ reclusus in carcere ad inuēdā paucitatē eoz q̄ dānant. **Et** si arguat q̄ q̄ncq̄ p̄gines fuerit sapientes et q̄ncq̄ fatue. **Dar.** xv. **Dico** q̄ si talis numer⁹ ponit̄ ad exp̄mendā q̄ritatē saluādoz et dānandoz p̄ p̄gines exutes obuitā sp̄sō et portātes lapides: intelligūt̄ solū illi q̄ venerit ad vsū rōnis vt possent h̄re lapides p̄paz opati onū: nō autē pueri q̄ nō p̄pe erūt obuitā h̄ dicit̄ p̄ fidē alienā. **Et** h̄ ḡ nō h̄ nisi q̄ medietas v̄l eca adultoz saluat. **Ad**

p̄mū ḡ p̄ra. dico q̄ tot⁹ m̄ds est vocat⁹ ad fidē et gl̄iam: s̄z pauci s̄t electi ad gr̄tiā: et paucissimi ad gl̄iam. **Et** sic intel̄ligit̄ ch̄tus: q̄uis etiā possit̄ dici q̄ loq̄t de iudeis vt vsuz est. **Ad** sc̄dm̄ dico q̄ **Brego.** ibi d̄r paucos ch̄tanos saluat̄ cōparatiue ad oēs ch̄tanos: nō autē cōparatiue ad dānandos. et h̄ est dicere q̄ si mille sint vocati q̄ venerit et s̄nt ch̄tani / et sexcenti saluent: isti sunt pauci ad mille comparati: sed nō ad q̄dringentos. **Ad** tertiu⁹ dico. q̄ sub illa maiori male subsumit̄ murādo qd̄ in q̄le / siue naturā in gr̄am: alioq̄n̄ eā possit̄ subsumi de bris: et p̄cludi q̄ maior ps eoz dānat̄. **Dz** igit̄ sic subsumit̄. **Sz** felicitas est supra naturalē facultatē: nō q̄dem ch̄tanoz qd̄ sonat̄ gr̄az: sed hoim. et seq̄t̄ tūc vera p̄cto. **Un̄** dico q̄ cōcludit̄ q̄ minor ps hoim saluat̄: q̄ felicitas de q̄ loq̄: id̄ mur̄ excedit̄ naturā hūanā in se cōsideratā. nō autē p̄cludit̄ de ch̄tanis q̄ cōsiderant̄. nō autē p̄cludit̄ de ch̄tanis q̄ cōsiderant̄ quunt̄ gr̄az dei. p̄ maiori p̄te. q̄ licz im̄ possibile sit̄ hoim in puris naturalibz p̄stituto mereri illā gl̄iaz: nō tñ est impossibile existēti in gr̄a. **Un̄** acquirere illā gl̄iaz nō est sup̄ naturā existēti in gr̄a in q̄tum est in gr̄a. nec est sup̄ naturā ch̄tani in q̄tum ch̄tanus: sed in q̄tū homo. **Dicit̄** h̄ fecit̄ q̄ q̄tuz est ex p̄te dei nō est d̄ia q̄ erate q̄s accedat ad vincā p̄cie laboratur⁹: q̄ si maiora fuerit nouissimoz merita: nouissimi in vocatiōe erunt p̄mi in p̄miatiōe. **Chrys.** **Lōpō** ista est hec p̄bola vt eos auditozes faceret q̄ in vltima senectute p̄uertūt: ne existimarēt se minus aliq̄d habituros. **Hec** ille. **Debet** tñ quisq̄ diligēt̄ aduertere ne suū laborē p̄dat: vel ne ocioz suz p̄renat. q̄ d̄r **Brego.** **Duo** p̄sare debemus. **Primū** est vt de se q̄sq̄ m̄nt̄ me p̄sumat. q̄ est̄ tā ad fidē vocat⁹ est: vt ad regnū eligēdus sit̄ nescit̄. **Scd̄z** p̄o est vt vnusq̄sq̄ prim̄ suū quē facere in vicijs cōspicit̄ desp̄are nō audeat. q̄ diuine mie diuitias iḡrat. **Hec** ille.

Dñica in Sexagesima
Textus euāg. Lu. viij.
k liij

Quoniam turba plima conueniret: et de ciuitatibus pertraherent ad Iesum dixit per similitudinem. Exiit qui seminabat seminare semen suum. Et dum seminat aliud cecidit secus vias et conculcatum est: et volucres celi comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram: et natum aruit: quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas: et simul exortate spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam: et ortum fecit fructum centuplum. Hec dicens clamabat. Qui habet aures audiendi audiat. Interrogabatur autem eum discipulus eius quod esset hec parabola? Quibus ipse dixit. Vobis datus est nolle mysterium regni dei: ceteris autem in parabolis: ut videntes non videant: et audientes non intelligant. Est autem hec parabola. Semen est verbum dei. Qui autem secus viae hi sunt qui audiunt. Deinde venit diabolus et tollit verbum de corde eorum: ne credentes salui fiant. Nam quod supra petram: qui cum audierint: cum gaudio suscipiunt verbum. Et hi radices non habent: quia ad tempus credunt: et in temptationis recedunt. quod autem in spinis cecidit: hi sunt qui audierunt: et a solitudinibus et diuitiis et voluptatibus vite euntes suffocant: et non referunt fructum. Quod autem in terram bonam: hi sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum retinent: et fructum afferunt in patientia.

Quoniam Turba plima conueniret. Lu. viij. 2c. In parte euangelij tangunt tria puncta: quod figuratis locutione: discipulis

magis interrogato: et magis explanato. Quatum ad primum sciendum est quod hec euangelium est pabolicum: id est sensus literalis sumentus est penes interpretum scripturam. Quare autem in pabolis christus loquitur. vide dicitur quarta post octa Epistolae. Dicam? (Cum turba plima conueniret) propter causas duas dicitur. scilicet post octa epistolae. (et de ciuitatibus pertraherent ad Iesum) predicante in domo in deserto/vel in castris: in quibus ostendit maxima reuerentia et deuotio quam populus habuerit ad christum: quibus postea sacerdotes et pharisaei et scribae deceperunt populum hierosolymitanum ut eum peterent crucifigere. Hinc tamen quoniam ista dixit predicabat in mari galilee in nauis: turba exiit in litore. ut patet ex textu euangelij. (Dixit per similitudinem. id est pabolicum loquendo. Nam secundum Hieronymum. parabola graece latine dicitur similitudo. Pontus autem similitudinem de qua dicitur seminante: cum dicitur. Exiit qui seminat sciare semen suum.) Iesu sciatorum materialis semis non est necesse fuisse in rebus natura. quia christus non narrat historiam. sed fingit similitudinem ad faciendum. Desi dicitur quod semis est? quatuor facte fuerunt pres. Prima ratio dicitur. (Et dum sciatur: aliud) id est semine (cecidit secus vias et conculcatum est: et volucres celi comederunt illud.) Secunda ratio dicitur. (et aliud cecidit supra petram et natum aruit: quia non habebat humorem.) Tertia ratio dicitur. (et aliud cecidit inter spinas: et simul exortate spine suffocauerunt illud.) Quarta ratio dicitur. (et aliud cecidit in terram bonam: et ortum fecit fructum centuplum.) id est certum per vnum. Sed quia ista dicitur obscure: ideo subditur. (Hec dicens clamabat) eleuata voce ut magis excitaret auditores. Nec tamen est illud Esa. xliij. Non clamabit: nec audiet vox eius foris: quia ibi est sermo de clamore precationis non predicationis. (Qui habet aures audiendi audiat.) Sic autem dicit Gregorius corpus omnes qui illic aderant habebant. Nam secundum eum et Bedam et Hieronymum. quoniam inuenit talis modus loquendi: signum est quod in pabolis dicitur aut statim dicitur sit intellectus mysticus. id est literalis quidem: sed pabolicus. Hinc autem patet euangelij nullum sensum habere assignare: quia in terra preponem? ex positione christi. Unum tamen documentum habet hunc predicatorum: ut non velit omnibus oia proponere: sed formare debet sermone secundum quod aut

Dñica in Hexagesima.

dicitur: cōgruit: sic et chris. Quia illi. l. i. f. Vascula oris angusti supfusam hūo-
 ris copiam respuit: sensum autē influentibus / vel etiā stillantibus cōplent.
 Quam ad scdm scēdūz est lralit: q
 discipuli chris tanq̄ idote: nō intellexerūt
 sensum pabole lrales que chris intēde-
 bar: Quis itellegerit ppa vocū scata. z
 ideo sequit: (Introgabāt autē eū discip-
 pulli ei? q̄ eēt hec pabola). l. qd̄ scaret
 Introgabāt inq̄: vt ait Beda. nō scati
 postq̄ dixerat pabola: sed cū esset sin-
 gularis. l. sine turba: siue esset in domo
 vt dr̄ Nico. de Zy. siue in nauī fz mag.
 hsto. z s. Tho. Sic autē dr̄ b. Dar. nō
 solū discipuli introgauerūt de sensu pabo-
 le: fz etiā qre pabolice loq̄ref. fz b. Lu.
 racuit de scda introgatiōe: z tñ fm̄ Lu-
 cebiū pontē eam pncipalē qre dñs loq̄-
 ref in pabolis dī. (Uob) i. bñ volētib
 fz Brec. z simplr dignis (datū est nō s̄
 se mysteriū regni dei) Ap̄li em̄ erāt q̄i
 fundatores ecclēie post chm. vñ Apoc.
 xij. dr̄ q̄ mur? citat? hēbat fundamēta
 xij. z i ip̄is. xij. noia ap̄loz z agni sc̄pra.
 Et tō ad ip̄os p̄tinebat sc̄re secreta ec-
 clēie q̄ futura erāt i p̄cessu ei? a p̄dicati-
 one chris vsq̄ ad finē mūdi: q̄ secreta vo-
 cant h̄ mysteriū regni dei. i. ecclēie mlti-
 tant. Et lz in ista pabola nlla videant
 secreta p̄tineri q̄ tūc eēt fusa: tñ p̄tinef
 in alijs q̄ s̄l cū ista dixerat. vt pr̄z vidē-
 ti textū euāgelistaz. Vel fm̄ aliq̄s my-
 steria regni dei sūt secreta sc̄p̄rue: q̄ dr̄
 regnū dei. z i hui? signū sacdos osculat
 euāgelii aprū. Aduertēdū est autē q̄ in
 ista p̄dicatiōe quā chris fecit in nauī q̄r-
 tuoz dixit pabolas. Et vt dr̄ b. Dar. si
 ne pabola nō loq̄bat. qd̄ nō sic est intel-
 ligendū q̄si nihil diceret / nisi pabolice:
 fz q̄ aliq̄ dicebat clare q̄ turba sc̄re de-
 bebat: aliq̄ autē imponebat pabolica: q̄
 p̄tinebāt ad secreta ecclēie. Sz tñ istas
 pabolas fm̄ sc̄m̄ Tho. sup̄ Part. non
 dixit chris ante q̄ fecisset miracula: sed
 post. Nam a pncipio sue doctrine chris
 clare docebat z apte locut? est. quia dr̄
 Joā. xv. Si eis locut? nō fuisset: p̄ctm̄
 nō hēnt. Sz lz etiā apte fecit miracula
 q̄ dr̄ ibidē. Si opa nō fecissem in eis q̄

nemo alius fecit: p̄ctm̄ non hēnt. Sed
 multē fuerāt p̄ inuidiā excecari: z puer-
 rebant miracula ei? attribuetes ea beel-
 zebub: z detrahēbāt doctrīne. Et rali-
 bus chris volebat abscondere mysteria
 regni dei. z h̄ fm̄ Theoph. ne mat? pec-
 carū hēnt si p̄tinerēt illa postq̄ aguss-
 sent. Vel fm̄ alios ne ea p̄tinerent. vel
 forte q̄ fm̄ iusticiā dī p̄pter magnā suā
 maliciā iam diuinā p̄tate nō erant au-
 dituri. Q̄r sunt q̄b? deus mltas sub-
 trahit bonas inspiratiōes: qz alias de-
 spererūt. Sed q̄ (Cerētis autē) inut-
 dis z indignis (in pabolis) supple loq̄-
 sent. (vt videntes) i. videre se putantes: fm̄
 Theo. (nō videāt) p̄tate z audieres nō
 intelligāt) q̄ ego loq̄. Vel aliter (vt vl-
 dentes) i. oculo corpali miracula mea: z
 me docentē z p̄uerantē inf̄ hoies (non
 videant) oculo spūali ip̄a mysteria regni
 dei z fidei veritatē. Hoc em̄ merēt rōe
 inuidie excecantis. (Et audieres) aurī
 bus corpis p̄ba mea pabolice (nō intel-
 ligāt) q̄ p̄ illa scant mysteria. Be. Ro.
 cre em̄ in pabolis audiat q̄ clausis sensū
 bus cordis nō curāt cognoscere p̄tate.
 Hec ille. Et fm̄ hunc sensum lz vt. stat
 causalit. Cum em̄ in auditorib? chris est
 sent q̄dam q̄b? nolebat doctrinā subtra-
 here. i. boni: z q̄dam q̄b? nolebat eā tra-
 dere ne irridērent. vel qz hoc diuinā iu-
 sticia exīgebat / loquebat ip̄e pabolice:
 vt boni ventrent ad p̄tatem: pncipali-
 ter adiuuāre deo: z sc̄dario ex suo de-
 siderio z conatu intelligendū pabolas.
 Inuidi vero eū non attingerent / deo de-
 serente: z eis non curantib? in vestigiū
 qd̄ parabola significaret. Un̄ qd̄ dicit:
 vobis datum est zc. non solū de ap̄lis:
 sed de om̄ib? discipulis intelligit: z de
 oib? hōis. Vel vt exponit Boz. lz vt. stat
 cōsecutiue: non causaliter: quia indigni
 p̄ba pabolice derident: quibus tamē
 digni melius docent. sed iste sensus nō
 eque bene congruit.

Dicitur in hoc habem? documentū
 q̄ quī diuinā bñficiā non cognoscūt cū
 gr̄a p̄tione: spūalr excecant / z puant
 cognitiōe mltroz spūaliū. Laueāt ergo
 q̄ diuinā inspiratiōes nō mādant exē-
 k v

cutsoni. Prover. j. Vocant et renuisti:
extendi manū meā et nō fuit q̄ aspiceret.
Desperistis om̄e p̄sillū meū: et increpa-
tiones meas neglexistis. Ego q̄q̄ in in-
teritu v̄ro ridebo: et subsanabo cū vobis
id qd̄ timebatis aduenire.

Quantū ad tertiu lraliter sc̄dū est:
q̄ apls et discipulis comperebat scire se-
creta eccleie et sc̄pture. iō saluator expo-
nit eis pabolā. Est tñ sciendū q̄ illā sal-
uator p̄p̄dioso exposuit: relinquēs mul-
ta expositorib: ideo nos debem̄ d̄scere
qd̄ nob̄ v̄dm̄ relīq̄t. Nā ip̄e est iste semi-
nator ad lram: et tñ hoc ip̄e in h̄ euange-
lio nō dixit. Dicam̄ ergo q̄ iste semina-
tor est ch̄s fm̄ Bedā et Chry. et Theo.
et Euseb. et Tirū. et om̄es. Iste sator vt
dixit in p̄ncipio pabolē (exiit) fm̄ Be.
de sinu patris ad mūdū istū p̄ incarnatio-
nem: vt testimoniu p̄hiberet p̄tati. i.
vt doceret p̄tate p̄dicādo et p̄bum dei
semīnādo. Et fm̄ Chry. recte aduētus
eh̄i in carnē ad nos dicit̄ exiit. qz nos
non eram̄ cum deo: sed distantes a deo
Et nota q̄ ante ch̄m null̄ exierat semi-
nator. Euse. Exierūt aut̄ nōnulli a p̄ta
celesti: et ad hoies descēderūt / nō tñ vt
sererēt: neq̄ em̄ satores erant: sed admi-
nistratores spūs i misteriu missi. Doy-
ses etiā et p̄phe post eū nō seruerūt hoī-
bus mysteria regni celoz: sed retrahen-
do insipientes ab errore neq̄tie et idoloz
cultu: q̄si colebant aīas hoim̄ et in noua
līa redigebāt. Solus aut̄ oīm̄ sator ver-
bū dei exiit̄ euāgelizatur̄ noua semina-
f. mysteria regni celoz. Hec ille. Predi-
cator aut̄ est velut cophin̄ seminatoris
Augu. Ego qd̄ sum nisi cophin̄ semina-
toris. Ille in me ponere dīctus est que
vob̄ spargo. Nolite arēdere ad vilita-
tem cophini: s̄ ad claritatē semis et po-
restatē satoris. Hec ille. (Seminare
semē suū) et nō alienū. Titus. Exiit̄ aut̄
vt semīnaret semē suū. Non em̄ accepit
p̄bū diuinū. Non est igit̄ suū p̄riū se-
men Pauli vel Ioānis: sed habet cum
accepit: ch̄s aut̄ habet p̄riū semē / p̄-
ferēs doctrinā ex sua natura. Unde et
Iudei dicebant. Qualit̄ hic lras nouit̄

q̄s nō vidit̄: Hec ille. His v̄s̄is acce-
dam̄ ad expōnē c̄bii. Dicit̄ ḡ. (Est aut̄
hec pabola) .i. iste est sensus pabolē que
statim dicat̄ (Semē) seminariū a semi-
nante. i. a me (est p̄bū dei) Est aut̄ ml-
tipler p̄bū dei. Primū qd̄ d̄s pat̄ dixit
imēdare p̄ seipm̄: qd̄ nihil est aliud q̄
p̄ceptio quā deus pat̄ ab etno de seip̄o
fecit et alijs f̄c̄dis aut factibilib: ab eo.
Sc̄dm̄ est qd̄ ip̄e d̄s dixit p̄ creaturas
puta angelos: vt lex moīsaica. et p̄phas:
vt libri p̄phetaz. Verba em̄ hoz erant
p̄ba dei exiit̄ p̄sona loq̄bant̄. Tertiu
est p̄bū qd̄ ch̄s p̄ seipm̄ imēdare p̄d̄s
cādo dixit. Quartū est illd̄ qd̄ ch̄s d̄s
cit p̄ p̄dicatores mistros suos. De hoc
d̄r apls. j. Thes. ij. Cum accepisset̄ a
nobis p̄bū audit̄ dei: accepit̄ illd̄ nō
vt p̄bū hoim̄: sed sic est vere p̄bū dei.
Primū p̄bū fuit seminariū in vētre p̄gl̄
nis: vñ p̄cessit̄ ille b̄ndictus fruct̄ ielus
q̄ vere est granū frumētī: qd̄ cōsum p̄
varios labores et cruc̄ p̄strinū: tres de-
dit farias. s̄. sanguinē quo nos redemit̄:
aquā q̄ mūdū lauit̄: et lachrymas q̄b̄
deū placauit̄. Lachrymabat̄ em̄ in cru-
ce. vt dicit̄ apls Heb. ca. v. Sc̄dm̄ fuit
semē seminariū in gente iudaica: sed pro-
matorū parte fuit terra sterilis et petro-
sa et sp̄iosa et p̄culcata a diabolo. Quar-
tum semiat̄ in fidelib: pplis. De tertio
tñ p̄rie loquit̄ ch̄s. (Semē ḡ est p̄bū
dei) id est p̄dicatio quā p̄dico. Per ter-
ram aut̄ fm̄ Eusebiū intelligunt̄ anie-
vel corda auditoroz: seu ip̄i auditores.
Est aut̄ p̄bū dei ille semini sacro in ter-
rā: p̄pter multa. P̄rio p̄pter p̄ritē p̄nci-
piandi: qz sic semē est p̄ncipiū in natu-
ralib: ita p̄bū dei in moralib: Rom. x.
Fides ex auditu: audit̄ aut̄ p̄ p̄bū ch̄i
Sc̄do p̄pter similitudinē spargendi. Sicut
em̄ semē manu accipit̄ anteq̄ spargat̄:
sic p̄bum debet p̄mo manu. i. ope acci-
pi: et postea ore spargi. fm̄ illud Act. j.
Lept̄ ielus facere et docere. et Mat. v.
Qui aut̄ fecerit et docerit magn̄ vol-
cabit̄ in regno celoz. Tertio p̄pter vilitatē
fructificādi. Esa. v. verbū meū qd̄
egrediet̄ de ore meo nō reuertet̄ ad me
vacuū. Quarto p̄pter neq̄tatē p̄ficiēdi. qz

Dominica in Hexagesima

scz est materia q̄ reficit ania: sic semē q̄
reficit corp^o. Deut. iij. Nō i solo pane
viuit hō: sed in oi p̄bo qd̄ pcedit de ore
dei. Quinro p̄pter similitudinē pietat̄ ad:
vt p̄tz hie. Et iij h̄ arguat: qz Barth.
xij. d̄ q̄ bonū semē sūt filij regni. D̄
q̄ q̄druplex est semē. s. seminatū p nob:
vt ch̄s Gen. xij. In semie tuo b̄ndicēf
oēs gentes. z seminatū i nob: vt p̄bum
dei de q̄ hie: z s̄lr gra z frutes. z semē
natū a nob. i. opa bona z documēta sa-
na. Ps. Euntes ibant z flebāt m̄rtent̄
tes semina sua. z seminatū de nobis. i.
nos̄ ipsi q̄s ch̄s seminauit i ecclia sua. z
h̄ habet Bar. xij. Istud semē fm̄ Lu-
sebiū: diuisum ē p̄ncipalr i duas pres.
qz q̄ddā cecidit i terrā bonam. z illd̄ vt
idē d̄c̄ fuit i tres pres diuisum: vt v̄de
bit. q̄ddā p̄o i malā: z istud s̄lr est diuis-
sum i tres pres. Et p̄ma pars tangit cū
d̄r (Qui aut̄ sec^o viā) Sciendū q̄ ly q̄: i
duab^o p̄mis clausulis habet i q̄busdam
textib^o. q̄ddā p̄o nō habet q̄: s̄z q̄d: i oib^o
clausulis. Et si q̄daz text^o habeat q̄d: ly
qd̄ refert semē: vt dicat^o (Nō autē secus
viā) supple cecidit. Si p̄o habet q̄: sic le-
gat (Qui aut̄ sec^o viā). i. illi auditores
q̄ fecant p̄ tram sec^o viā postqz: siue illi
q̄ suscipiūt semē: act̄ illd̄ susciperef i ter-
ra sec^o viā (hi sunt q̄ audiūt). i. p̄bū dei
(Deinde venit diabol^o) Ubi aduerten-
dū q̄ saluator diabolū assimilauit aut̄:
z volueres celli appellauit d̄mones. et h̄
p̄t m̄tra. P̄rio: qz habitāt celū. i. aerem
q̄ est locus aut̄. Nō em̄ oēs d̄mones s̄t
in inferno: z si oēs patiunt penā infernī.
sed q̄ddā sūt i aere ex diuina p̄missiōe ad
exercitiū hoiz: vt p̄tz p̄ scrip̄ Tho. j. pre-
q. lxix. ar. iij. Secdo p̄t naturā celestēz
scu sp̄ualēz. ex q̄ debet eis locus celli: eo
mō q̄ spiritib^o cōperere p̄r loc^o. Loc^o ei
substantiaz imaterialiū fm̄ oēs cre-
dit celū: vt d̄r Aristo. li. de celo z m̄do.
Aer aut̄ d̄r celum rōne diaphanitat̄is.
Tercio p̄t velocitatē mot^o. Licz ei d̄r
abol^o nō possit in instātū moueri: vt p̄tz
j. p. q. liij. ar. iij. tū p̄r i tpe impceptibili
moueri de celo ad terrā. qz in vno instā-
tū p̄t esse i celo: z in alio i terra nō per-
transito medio: vt p̄tz. j. pre. q. liij. ar. ij

est ipm applicari loc^o diuersis successi-
ue. Cū aut̄ ex se sint spūs: possunt ex se
esse nusq̄. Uñ z greci ponūt eos an̄ mū-
dū corporeū z p̄sequē an̄ oēm locū creat̄-
tos: cū q̄b^o sentit Hiero. Et si ex se sunt
nusq̄: cū se ab vno loco absoluūt: eque
p̄pinq̄s sūt oib^o alijs locis z possunt cui^o
volūt se applicare. Et hui^o similitudo est
in n̄ra cogitatōe: q̄ si se absoluat ab oīm
obiecto nihil cogitādo de se eque potēs
est vt deide applicet huic vt illi obiecto
z absoluēdo se ab vno pōt applicare se
distāti nō se applicādo p̄pinq̄. Uenit in
quā: nō qz illabaf i essentiā anie: sed ex-
tra suggerit nihil violentando (z tollit
p̄bū de corde eoz.) Ubi aduertēdū ē qz
istud semē d̄r p̄culatū z comestū z sub-
latū a diabolo. Duo aut̄ vltima sūt idē.
qz vñ d̄r qd̄ exponēdū aliud. Isti ei au-
ditores sūt illi quoz m̄eres parēt vantis
cogitatioib^o. Per istas ei m̄eres trāseūt
oēs cogitatioēs voluptatū: z p̄sequēter
trāseūt demones illas mentib^o inserē-
tes. Uñ p̄culat̄ verbū dei ne fructif-
cer. Et nō solū cōculant: s̄z comedūt. i.
auferūt inq̄ntū tales ex diabolica sug-
gestiōe obliuiscunt verbū diuini: nō q̄st
illud possint demōes violēter auferre.
Uñ tollūt p̄curādo vt rollat. (Nā q̄ su-
pra petrā). i. illi auditores q̄ significat̄
p̄ petrā siue petrosam terrā: vel illi qui
sic suscipiūt semen: act̄ illd̄ susciperef sup
petrā (hi sunt q̄ cū audierint: cū gaudio
suscipiūt p̄bū: z hi radices nō habent:
qz ad rēpus credunt z in tpe tentatiōis
recedūt) Per terrā ergo petrosam: sal-
uator ip̄e exponit incōstantes i aduer-
sis: Bēda. Humor ad radicē seminis ē
amor z p̄seuerātia frut^o. Hec ille. Gre-
go. in homel. Uñ bone opatiōis in-
itā p̄ponūt: sed mox vt fatigari aduer-
sitatib^o vel tentatiōib^o ceperint: inchoa-
ta derelinquūt. Petrosa ergo terra hu-
morē nō habuit: q̄ hoc quod germinat̄
uerat ad fructum p̄seuerātie non per-
durat. Hec ille. Sed p̄tra. Hiero. xlij.
Nunquid non verba mea quasi ignis
desuper: et quasi malleus conterens
petras; Ergo videtur qz verbum dei

debeat pualere etiā i petris. Ad h' dico q' p'ertit petras. i. dura corda qn' ipa dsi d'et'at p'ertit' alit' d' cōi lege: q' de' mo' uet' hoie'm ad salutē cū librare arbitrij. Tū eadē rōne licz bonū sit fort' malo: tū spine suffocāt p'bu'. q' ista suffocatio nō ē ex ipocētia p'bi: s' ex spiarū malitia (Qd' aut' i spinis cecidit hī sūt q' audie rūr z a sollicitudinib' z diuitijs z volu' p'ratib' vite eūres suffocant' z nō afferūt fructū) Et sic p'z q' dñs spinas appella uir sollicitudies: fm Chy'f. z d'ultitas fm Greg. qd' itelligēdū ē in qn'tū sollicitudinē igerūt. Tū aut' d'iz aut' ē quō dñs spinas diuitias irerptat' ē: cū ille pungat' iste delectet'. Et tū spine sūt: q' cogitationū suaz p'ctiōib' mentē lace' rāt: z cū v'q' ad petm' p'rabūt: q' in fili' cro vulnere cruentat'. Duo ar' s' q' diu' t'ij tū g'it: sollicitudies et volup'tates: q' p' curā mēte opp'mūt z p' affluētā resol uūt. Suffocāt ar' semē: q' ipotuntis cogitatioib' guttur mēt' strangulat': z dū bonū d'ideritū irare ad cor nō sinūt: q' aditū vital' stat' vetat. hec ille. (Qd' ar' in frā bonā: hī sūt q' i corde bono z opt' mo' p'bu' retinēt' nec sinūt rape diaboli v' hī q' sec' viā (z fructū afferit' n' sinūt suffocare semē v' hī q' i spinis. (i patten t'ia) nec sūt icōstātes v' q' sup' petrā. Et sic p'z v' d' Chy'f. q' tra bōa p'ito mō se bz ad viā z petrā z spinas. Sic. Terra g' bōa fructū p' p'ctiā reddit. q' nulla sūt bona q' agim' si nō eq'nimūt ēt p'ct' mox mala tolerem'. Fructū g' p' p'ctiā reddūt. q' cū hūllit' flagella suscipi' unt: ad requisē sublimit' suscipiūt. Hec ille. Est aut' sciedū q' sic d' b. Dar. se' mē qd' cecidit sup' frā bonā attulit' fru' ctū: aliō cētesimū: aliō sexagesimū: aliō tricesimū. Ad hui' noticiā sciedū ē q' ista triplex fructuū differētia tripl' p' d'arari pōt. P'io fm q' sda qn'tū ad tres stat' fidelitū q' sūt: ic'p'ietes: p'ficiētes: z p'fecti. Inc'p'ietes p'ferūt trigesimū. q' suff. ē q' habeāt fidē trinitat' cū imple' t'ioe d'alogi. Proficiētes aut' sexagesi' mū: q' v'ltra p'ct'ra implent sex misericōe opa. s. necessarioz: q' enūerāt Dar. xxv Et' sub vno icludūt duo. s. cibare z po'

tare. Perfecti p' cētesimū q' numer' ē p'fect' q' duplicē fuāt p'fectioez. s. vete' ris leg' p'cepta z euāgelica p'silia. Sed cūdo qn'tū ad tres stat' saluādoz. s. p'u' garos/viduas/z p'gies: fm Aug. de q' euāge. v' s. tricesim' ad viduas: cētesim' p' ad p'gies. Tertio pōt p'siderari qn'tum ad tripl'ce victorie modū: v' d' Augu. b'ide. Quidā em' sic pugnāt cū amore mūd' v' nō vincant. Alij p' sic illū su' perāt: v' si denuo isurreperit facile vin cāt. Alij p' sic vincūt v' se oino nlla ex p'ce cōmoueāt. P'imi habēt fructū tr' cēsimū: secūdi sexagesimū: tertij centesimū. Vide d' his sc'm Tho. iiij. d'f. xlix. q. v. ar. ij. q. iij. Est ar' h' vna q'stio: q' v' det' ē stulticia p'icere semē inf. spinas. Ad h' sic d' Chy'f. Incepād' eet agr' cola q' sup' sensibiles spias z petrā z viā semiarer. Nō em' possibile ē petrā frā ffert: nec viā nō ē viā: nec spinas nō ē spi' nas. In rōnalib' p' sec' est. Possibile ē em' petrā p'ueri in terrā pingue z viā nō conculcari z spinas dissipari. Hec ille. Theo. p' d' Seminas nō p'icet' semē secus viā s' cecidit. Qui em' semiar do cet rectū sermonē: s'z fmo diuersimode cadit i audlētēs v' qdā eoz viā dicant. Hec ille. Et int' d'it q' ex p'ce auditoz ē q' semē nō cadat i terrā bonā: q' possūt esse bona terra s' volūt. Quilibet ergo debet se p'parare s' vult q' verba dei fa ciant fructū in eo. Amen.

Dñica in quinquagesima.

Textus euang. Lu. c. xvij.

Asumpsit Iesus duo decim discipulos suos z ait illis. Ecce ascendi cum hierosolymā: z cō summabunt oia q' scripta sunt per prophetas d' filio hominis. Tradet em' gentib' z illudetur z flagellabitur z cōspuetur. Et postq' flagellauerint occident eum: et tertia die resurget. Et